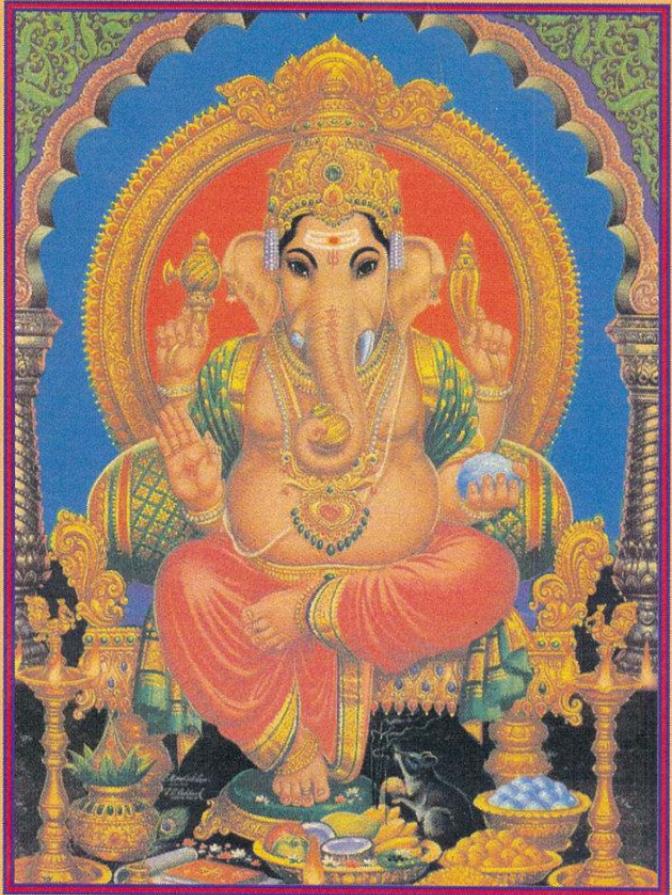

ஸ
சிவமయమ్

கெக்கட்டிப்பிலவு, வவுனியாவைப் பிறப்பிடமாகவும்,
கன்டா, பிரம்டனை வதிவிடமாகவும் கொண்டு
அமரத்துவம் அடைந்த

அமரர்
தஞ்சூத் சுவஜோத் முள்தூரன்

அவர்களின்

31ம் நாள்

நினைவு மலர்

07.10.2005

அமரர் திருமதி சிவஜோதி முரளிதரன்
தோற்றம் அவர்களின் நினைவு மலர் மறைவு
20-12-1958 ததி நிற்ணய வெண்பா 07-09-2005

ஆண்டு பார்த்தியமாம் ஆவனி தன்னில்
 பூர்வபக்க சதுர்த்தசீயேதான் - நீண்ட
 கார்சனி வாழ்வலத்து சிவஜோதியும்
 சன் பதம் இணைந்து கொண்ட நாள்.

**எமது அன்புத் தெய்வத்தின் திருவடித்
தாமரைகளுக்கு இந்நால் சமர்ப்பணம்**

யனிதூருள் மாணிக்கமாய்,
பாசமுள்ள மணனவியாய்
அன்புமிக்க அம்மாவாய்
பண்பு நிறைந்த பேரோளியாய்,
இன்சொற் பேசி,
அன்புடன் எம்மைப் பேணிக்காத்து,
அனைவந்தனும் பாசத்துடனும்,
நேசத்துடனும், வையகத்தில்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
இன்று வானுறையும் தெய்வமாகிலிட்ட
எங்கள் அன்புத் தெய்வம்
அயர்ர் திருமதி சிவஜோதி முரளிதரன்
அவர்களின் திருப்பாதங்களுக்கு
காணிக்கையாக்கி
இம்யலரினைப்
பணிவண்புடன்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

கணவன், பிள்ளைகள்

அமர் திருமதி சிவஜோதி முரளிதான் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

வந்தோரை வாழ வைக்கும் வன்னி மண்ணில் குளமும், வயலும், பச்க்கூட்டங்களும், தோகை விரித்தாடும் மயில்களும் ஒன்றாய் பொருந்திய செக்கடிப்புலவு என்னும் கிராமத்தில் நமசிவாயம், அன்னபூரணம் தம்பதிகளின் இல்லறவாழ்வின் நல்லற பேறாய் விமலஜோதி, புலேந்திரகுமார், ரதாஜோதி, சிவகுமார், மகாஜோதி க்கு சகோதரியாய் சிவஜோதி 1958.10.20ஆம் நாள் பிறந்தார்.

இளமைக்கல்வியை செ.த.க. பாடசாலையிலும், உயர்கல்வியை வ/சைவப்பிரகாசா மகளிர் கல்லூரியிலும் பயின்றார். கல்வியிலும் கல்விசார் ஏனைய துறைகளிலும் திறமையும், எல்லோரிடமும் அன்பும், எல்லாவகை நற்பண்புகளும் நிரம்பப் பெற்று சுறுசுறுப்பும் முகமலர்ச்சி மாறாதவராயும் இருந்தார்.

இவர் 1986 - 1990 வரை வ.சி.க.கூ. சங்கத்தில் பணியாற்றினார். இல்லறவாழ்வில் தன்னை இணைப்பதற்காகச் சேவையிலிருந்து நீங்கி 1990ஆம் ஆண்டு கனடா சென்றார்.

கடலும், கடல் சார்ந்த சூழலும் அமையப் பெற்ற மூல்லைத்தீவில் தண்ணீருற்று என்னும் கிராமத்தில் திரு திருமதி கதிரவேந்திரனாலை தம்பதிகளின் ஏக புத்திரனான முரளிதானை 1991ஆம் ஆண்டு திருமணம் செய்து கொண்டு இல்லற வாழ்வில் இணைந்து கொண்டார்.

உறவினர்களை உபசரிக்கும் பண்பும், தெய்வபக்தியும் கொண்டவராக இல்லறத்தை நல்லறமாக செய்து இரண்டு பிள்ளைகளை பெற்றேடுத்தார். ஆருஜன், ஆருணி அவரின் இரு செல்வங்களாவர். பிள்ளைகள் மீத அளவற்ற அன்பும், இல்லத்தலைவிக்கே உரித்தான பொறுப்பும், பிள்ளைகளின் கல்விக்கு ஊக்கமும் அளித்தார்.

விதி வரைந்த பாதை தன்னில் 2002ஆம் ஆண்டு புற்றுநோய் அவர் உடலைப் பற்றிக் கொண்டது. மருத்துவ உலகிற்கே சவாலாக அமையும் இந்நோய்க்காக அவர் அனைத்து மருத்துவத்தையும் மேற்கொண்டார். ஆனாலும் சிகிச்சை பலனின்றி 07.09.2005ஆம் நாள் காலை 6.30 மணியளவில் இறைவனாடி சேர்ந்தார்.

உந்தன் நினைவுகள் எங்கள் நெஞ்சீல் நிலைத்தன...

கணவன் புலம்பல்

மண்ணுடன் கலந்த போதும்
மறந்திடுமோ உன் நினைவு
மாணிக்கம் போன்ற மக்களைப் பெற்றெடுத்து
மானிலத்தில் பெருமையுடன் வாழ வைக்க
வந்த ஜோதியே
வாழ விட்டு சென்றுவிட்டார்
வாடும் துயர் கேட்கிறதா
கேட்காத தூரத்தில் சென்று விட்டார் - எனத்
தெரிந்தும் கேட்காதாம் என் நெஞ்சம்
குலவிளக்காய் அமைந்து விட்டு
குடிபெயர்ந்து போனாயே
குலதெய்வத்திடம் கும்பிட்டுக் கேட்டும்
குலக்கொடியை காக்குமாறு
குணக்குன்றாய் விளங்கிவிட்டு
கும்பிடச் செய்து விட்டு - நீர்
குழுழி போல் போய்விட்டார்
என் குழந்தைகளுக்கு ஆறுதல் சொல்ல
இனி யார் வரப்போகிறார்கள்....?

பிள்ளைகள் புலம்பல்

அதிகாலை எழுந்தெழும்மைக் குளிப்பாட்டி உடையுடுத்தி
அழகாகத் தலைவாரி அறுக்கவையோ டுணவூட்டி
மதிமுகத்தில் புன்னகைத்து முத்தமிட்டு எமைக்கல்வி
மகிழ்வோடு கந்திகள்ற சாலைக்குக் கொண்டு செல்லும்
மதுரமோழி பேசுமெங்கள் அருமையாம்மா எங்கே எங்கே
மனம் வெடித்து அழைக்கின்றோம் வாராயோ அம்மா
சுந்திரனைப் பிடித்துத்தா என்றதுமே தந்துமகிழ்
செய்யறிந்றனோ டெமைவளர்த்து இன்பமுற்ற எங்களம்மா
சிந்தையில் நாம் கவலையென்ப தின்னதென்று உணர்ந்திடாமல்
சகலதுமே நாம் கேட்க முன்னுணர்ந்து செய்த அம்மா
சிந்துகண்ணர் கண்டுவிட்டால் நெருப்பினிலே நடப்பவள்போல்
சிதைந்துள்ளம் பதறுவாயே இன்று உன்னைக் காணாமல்
வெந்திதயம் வெடித்துக் கண்நீர்ந்தியாய் ஓட்டவே
விழுந்தலறி அழைப்பதுவுன் செவிகளுக்குக் கேட்கலையோ

திருச்சிற்றும்பலம் பஞ்ச புராணம்

விநாயகர் துதி

ஜெந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்து அடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

தோடுடைய செவியன் விடைஏறியோர் தூவெண் மதிகுடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசினன் உள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடைய மஸான்முனை நாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுரமேவிய பெம்மான் இவனன்றே.

- திருநாளசம்பந்தர்

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஓப்பிளா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆருமதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருங்கு தினியே.

- மாண்க்கவாசகர்

திருவிசைப்பா

ஓளிவெளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
 உணர்வுகும் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவெளர் பளிங்கின் திரவ்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவெளர் உள்ளத்து ஆண்தக் கனியே
 அம்பலம் ஆயரங்காக
 வெளிவெளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

- திருமால்கூத் தேவர்

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
 பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றாருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லை தன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லை
 சிற்றம்பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

- நீர் சேந்தனார்

திருப்புகழ்

இசைந்த ஏறும் கரியுரி போர்வையும்	எழில்நீரும்
இலங்கு நூலும் புலியதளாடையு	மழுமானும்
அசைந்த தோடுஞ் சிரமணிமாயையு	முடிமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய	குருநாதா
உசந்த குரன் கிணையுடன் வேறு	முனிவோனே
உகந்த பாசன் கயிழோடு தூதுவர்	நலியாதே
அசுந்த போதென் துயர்கெட மாமயில்	வரவேணும்
அயைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய	பெருமாளே

- அநுங்கர்ந்தார்

திருப்புராணம்

முவிரு முகங்கள் போற்றி, முகம் பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்ற ஈரானு தோள்கள் போற்றி
காஞ்சி மாவடி வைக்குஞ் செவ்வேள், மலரடி போற்றி அன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி, திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

- சேந்தனார்

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான் மறை யறங்கள் ஓங்க நற்றுவம் வேள்விமல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

- கார்சியப் ப் சுவாஸ்சாரியார்

காயத்திரி மந்திரம்

பூர்புவ ஸ்வா
தத் ஸவித்துர் வரேன்யம்
பார்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
திய்யா யோத் ப்ர சோதயாத்

கந்தர் சஸ்தி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா!

துதிப்போர்க்கு வல்லினை போம் துன்யம் போம்
நெஞ்சில் பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பதித்துக்
கதித்தோங்கும் நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலரருள்
கந்தர் சஸ்தி கவசந்தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர் வமரம் புரிந்த
குமரனாட நெஞ்சே குறி.

நால்

சஸ்தியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன் மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மைய னடஞ்செயும் மயில் வாகனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென்றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போஞ்சு
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகன் நினைவோன் வருக
ஆஹுமகம் படைத்த ஜயா வருக
நீநிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சீர் கிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
வினபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிறநிற நிழென
வசர வணப வருக வருக
அகரர் குடி கெடுத்த ஜயா வருக

என்னையானு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டாய்தும் பாசாங்குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
 விரைந்தெனக் காக்க வேலோன் வருக
 ஜயுங் கிலியும் அடையுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிருடன் கிலியும்
 கிலியுங் செளவும் கிளரோளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் நினம் வருக
 அறு முகமும் அணி முடி யாறும்
 நீநிடு நெந்நியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெந்நியில் நவ மணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஈரிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல் புதனமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணியுண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி நூந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுட்ரோளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நந்சீ ராவும்
 இரு தொடையழகும் இனை முழந்தானும்
 திருவடியதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொக மொக மொக மொகமொக மொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரர ரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டேடே டேடே டேடே டே
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேன் முந்து
 என்றைன யானும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேஷமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோததெனன்று
 உன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இனையாடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க

பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழுவேல் காக்க
 பொடி புனை நெற்றியைப் புனித வேல் காக்க
 கதிர் வேவிரண்டுங் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத்திரு பல் முனை வேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கண்ணினாங் கழுத்தை இனிய வேல் காக்க
 மார்பை இரத்ன வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திரு வேல் காக்க
 வடிவேலிரு தோள் வளம் பெறக் காக்க
 பிடிரிகளிரண்டும் பெரு வேல் காக்க
 அழுடன் முதுகை அஞ்சி வேல் காக்க
 பழுபதினாழும் பருவேல் காக்க
 வெற்றி வேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யமுகுறுச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல் வேல் காக்க
 ஆண்குறிபிரண்டும் அயில் வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்ததை வலவேல் காக்க
 பணத் தொடையிரண்டும் பரு வேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஜவிரலடியினை இருள் வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன் கையிரண்டும் முரண் வேல் காக்க
 பின் கையிரண்டும் பின்னவளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர் வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக றன்னில் வச்சவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அனைய வேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர் வேல் காக்க
 தாமத நீங்கிச் சதிர் வேல் காக்க
 காக்கக் காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க

தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி குனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல ழுதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்துத் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைக் டின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய் பேய்களும் குவளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம்ம ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துங்ப சேனையும்
 எல்லினும் இருட்டினும் எதிர்படு மண்ணரும்
 கன்னுசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என் பெயர் சொல்லவும் இடி விழுந்தோடு
 ஆனை யடியினில் அரும்பாவைகளும்
 ழுனை மயிரும் பிள்ளைகளைப்பும்
 நகமு மயிரும் நீள் முடி மண்ணையும்
 பாவைகளுடனே பல கலசத்துடன்
 மணையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோநும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 கால தூதாளைனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டல்ரி மதிகெட் டோட
 படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கை கால் முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர் வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் றணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலதுவாக
 விடு விடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்தோட

தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடனிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சக்ரக்கும் ஒரு தலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலைசையங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவடை யாப்பும்
 எல்லாப் பினியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஸ்ரேமுலகமும் எனக்குறவாக
 ஆனும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணாளர்ச்சரும் மகிழ்ந்துறவாக
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சையோளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழோளி பவனே
 அருதிரு மருகா அமரா பதியை
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தனிகாசலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்காமத்துறை கதிர் வேல் முருகா
 பழநிப் பதி வாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் ஆழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமக ணன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினே னாடினேன் பரவசமாக
 ஆயுடினே நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெப்பியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன் பதம் பெறுவே உன்னருளாக
 அன்புடன் ரட்டவி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்தி பெற்றுடியேன் சிறப்புன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க

வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக் குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக் குற மகஞ்சன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வழுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ ஸீகுரு பொறுப்பதுன் கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவளாமே
 பிள்ளை யென்றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மெந்தனைன் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்த சஷ்டி கவசம் விரும்பி
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னானும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனாரு நினவைது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீங்னியப்
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசை மன்னரென்மர் செயல தருஞவர்
 மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமதனைவும் நல்லெலழில் பெறுவர்
 எந்த நானுமீ ரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர் கைவேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொடிப் பொடியாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்காரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளாம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீர லட்சுமிக்கு விருந்துணவாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி விருக
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 என்னைத் தடுத்தாட்கொள என்றேன துள்ளாம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி

தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புணையும் வேளே போற்றி
 உயர் கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவன பவழம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்
 சுபம்

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

பிறக்கும் பொழுது கொண்டுவந்தது
 இல்லை பிறந்து மண்மேல்
 இறக்கும் பொழுது கொண்டுபோவது
 இல்லை இடைநடுவில்
 குறிக்கும்இச் செல்வம் சிவன்தந்தது
 என்று கொடுக்க அறியாது
 இறக்கும் குலாமருக்கு என்சொல்லு
 வேண்கச்சி ஏகம்பனே.

கல்லாப் பிழையும் கருதாப்
 பிழையும் கசிந்து உருகி
 நில்லாப் பிழையும் நினையாய்
 பிழையும்நின் அஞ்செழுத்தைச்
 சொல்லாப் பிழையும் துதியாப்
 பிழையும் தொழாப் பிழையும்
 எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்
 வாய்க்கச்சி ஏகம்பனே.

கொன்றேன் அனேக உயிரெல்
 லாம்பின்பு கொன்று கொன்று
 தின்றேன் அது அன்றியும் தீங்குசெய்
 தேன் அது தீக என்றே
 நின்றேன் நின்சன்னிதிக் கேஅத
 னால்குற்றும் நீ பொறுப்பாய்
 என்னே உனைநந்பி னேன் இறை
 வாக்கச்சி ஏகம்பனே

திருச்சிந்தம்பலம்

திருவாசகக்சிறப்பு

தொல்லை இரும்பிழவிச் குழும் தணளீக்கி
அல்லவறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவர் நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகமென்னும் தேன்.

சிவபூராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிறின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்புஅறுக்கும் பிஞ்சுகண்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உண்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சீரம்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க

ஈசன் அடிபோறி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி

அழாத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபூராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

கண் நுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
என்னுதற் கெட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண்நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
என்னிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்மிருகம் ஆகிப் பற்றவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல் அசர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாக வேதங்கள்
ஜயா எனாங்கி ஆழந்து அகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆழம் விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிக்கின்ற மெய்ச்சட்டரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அளிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றோழும்பில்
நாற்றுத்தின் ஞேரியாய் சேயாய் நண்ணியானே
மாற்றும் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே

கற்றத்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிற்றத்தியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று
 பிற்றத் பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஜந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்து இருந்தாய் எம்பெருமான் வல்லினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவும் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டிப்
 புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்குமூடி
 மலம்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஜந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மஸர்ந்த மலர்ச் சுட்ரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேர் ஆயே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆர் உயிராய் நின்றானே
 இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 சூர்த்தமெய்ஞ ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்கருத்தில்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புனர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்று இன்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

மாற்றுமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண் ஆர் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
அழுற்றேன் எம் ஜூயா அரனே ஒ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்து இருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே
நல் இருளில் நட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாஸ்டி நாட்டானே

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஒ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக்கீழ்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றும்பலம்

சிவன் பாடல்

சிந்திக்க சிந்திக்க தேன் மணக்கும்
சிவ சிவ என்றிட வாய் மணக்கும்
முந்தை வினையும் ஓய்ந்து விடும்
முக்தி என்றோரு நிலை பிறக்கும்

தில்லையில் நடனம் ஆடுகின்றான் - அவர்
திரு வாலங்காட்டிலும் ஆடுகின்றான்
கூடல் மதுரையில் கால்மாறி
கவிதை கண்டால் உருமாறி

அண்ணாமலை நினைக்கையிலே
ஆனந்தம் பொருது என் இதயத்திலே
பொன்னாமலையை நினைக்கையிலே
பேரின்பம் பெருகுது என் இதயத்திலே

ஆரூரில் பிறக்க முக்தியுண்டு - திரு
ஆனைக் காவிலும் சக்தியுண்டு
வேலூரில் அவன் புகழ்பாடு
பேரின்பம் கண்டால் கவிபாடு

விநாயகர் பாடல்

பல்லவி

ஓமென்னும் பிரணவரூப நாயகா
உமையவளின் பாலனே விநாயகா

அனுபல்லவி

தேவர் மூவர் போற்றும் வேதநாயகா - எங்கள்
தேவாதி தேவன் விநாயகா

சரணம்

பல் வினைகள் தீர்க்கும் சித்தி நாயகா - எனக்கு
வேண்டும் வரம் தந்திடும் நாயகா
மௌனத்தின் முழுப்பொருளே நாயகா - எங்கள்
முக்கண்ணார் மைந்தனே விநாயகா.

அம்மன் பாடல்

வருவாய் வருவாய் வருவாய் அம்மா
திருவே உருவாய் வருவாயம்மா

இருளை நீக்கிட வருவாயம்மா - உன்
அருளைப் பொழிந்திடு தாயேயம்மா

கல்யாணி, கருமாளி, காமாட்சி நீயே
மகாலட்சுமி, மாதங்கி, மீனாட்சி நீயே
வரலட்சுமி, வாராகி, விசாலாட்சி நீயே
உலகாஞ்சும் மாயே முத்துமாரித் தாயே
அம்மா அம்மா அம்மா அம்மா....

உன்னைப் பற்றி....

நீ யாரைப் போல் திறமை மிக்க - நேர்மையான மனிதனாக விரும்புகின்றாயோ அவரை உன் மனத்திறையில் படம் பிடி.

அவ்வெண்ணமே உன் உயர்வுக்குப் போதுமானது.

பிறர் உன்னைப் பற்றி என்ன எண்ணுவர் என்பதல்ல முக்கியம். உன் குறிக்கோள் உன்மையானதாக - நன்மையானதாக அமைகின்றதா என்பதே தேவை.

மனிதன் பற்றிய சில சிந்தனைத்துளிகள்...

மனிதன் இது என் சொத்து, இதை நான் செய்தேன், நான் சமர்த்தன், பெரியவன், அதிகாரி என்றெல்லாம் சொல்லும் போதும், நோயாளியைப் பார்த்து மருத்துவர், “கவலைப்படாதே நான் குணமாக்கி விடுவேன்” என்று சொல்லும் போதும் மனிதனைப் பார்த்து இறைவன் சிரிக்கின்றான்.

மனிதன் குறையுள்ளவன் மட்டுமல்ல, குறை காண்பவனும் அவனே.

பிறர் குறையைக் காண்பான் அரை மனிதன், தன் குறையை உணர்வான் முழு மனிதன்.

குறிக்கோளும் முயற்சியும்

தனது சொந்த ஆற்றலிலிருந்து முடியுமான அளவு பயன் பெறு வதையே ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

- விக்டர்

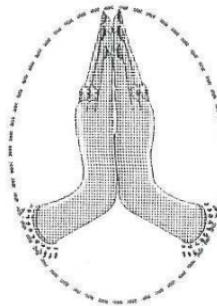
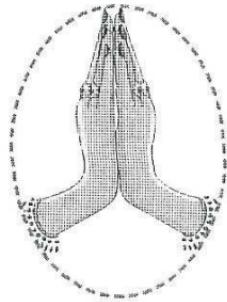

தாழ்ந்த குறிக்கோளில் வெற்றி பெறுவதை விட உயர்ந்த கொள்கைக் காகத் தோல்வியறுவதே சிறந்ததாகும்.

- நோபத் பிரேரனிங்

நீ எதைச் செய்ய விரும்புகின்றாயோ அதை உன் மனதில் ஆழமாக - கவனமாகப் பதிய வைத்துக் கொண்டு, உறுதியாக - ஊக்கமாகச் செயலாற்று.

- ஹேபர்ட்

நன்றி நவீலல்

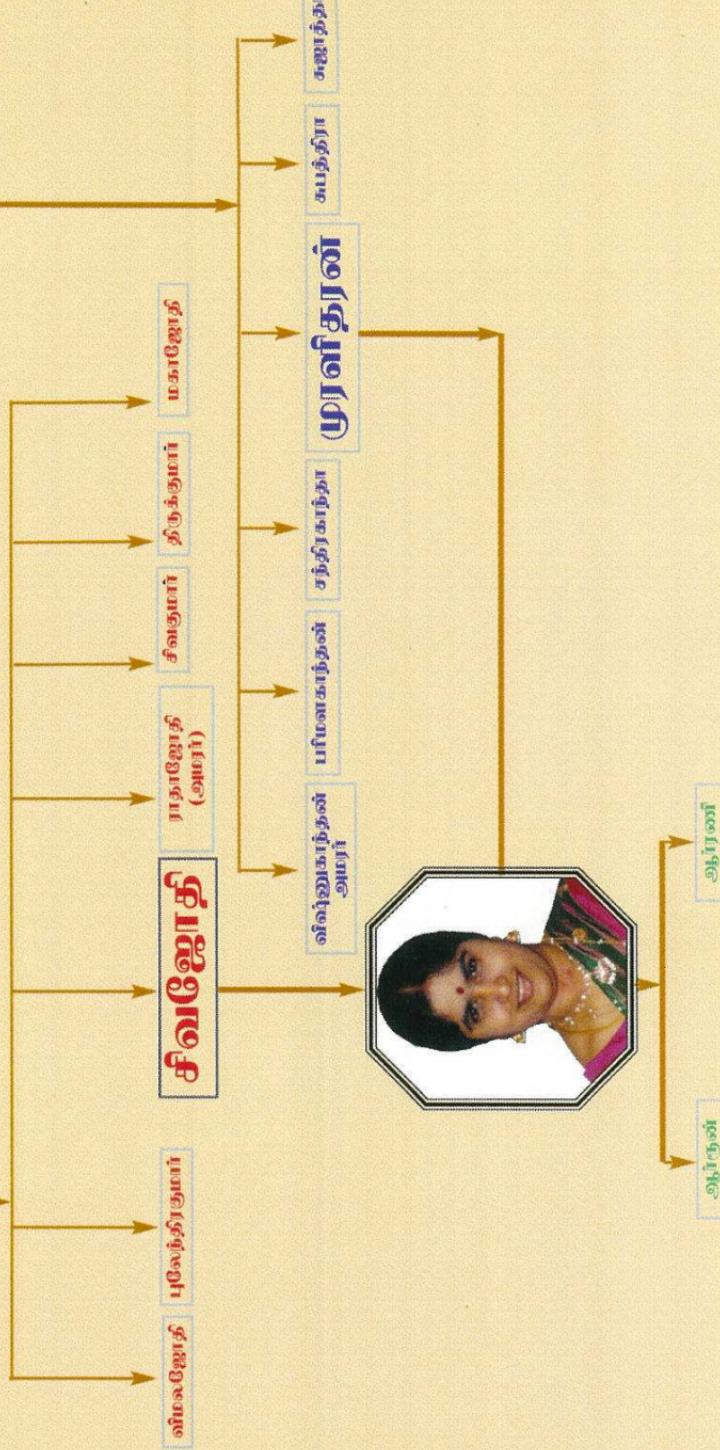
எம்மையெல்லாம் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு இறைவனடி சேர்ந்த எங்கள் அன்புத் தெய்வம் அருமைக் குடும்பத் தலைவி அமரர். திருமதி சிவஜோதி முரளிதரன் அவர்களின் பிரிவுச்செய்தி கேட்டு, உடன் வந்து உதவிய, உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும் நேரில் வந்து அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும், ஆறுதல் கூறியோருக்கும், கடிதம், தொலைபேசி மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும், மின் அஞ்சல், தொலைநகல் மூலம் இரங்கல் செய்தி அனுப்பிய வர்களுக்கும், அஞ்சல் உரை நிகழ்த்தியோருக்கும், மலர் வளையம் அனுப்பியோருக்கும், மலர் அஞ்சலி செய்தோருக்கும், இறுதியாத்திரையில் கலந்து கொண்டோருக்கும், இன்னும் பல்வேறு வழிகளில் எமக்கு உதவிகள் நல்கி யோருக்கும், அந்தியேட்டிக் கிரிகைகளில் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தோருக்கும், உரை நிகழ்த்தியோருக்கும், நினைவு மலரை வெளியிட உதவியோருக்கும் எங்கள் இதய பூர்வமான நன்றியைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போமாக! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!! வணக்கம்!

கணவன், பிள்ளைகள்,

வார்சாவிடிட்சும்

பந்தவாயம் + அன்னையுணையம்

கத்திரவேந்பிள்ளை + தங்கமலர்

கிருஷ்ண

எது நடந்ததோ,
 எது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ,
 எது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 எதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உள்ளுடையது எதை இழந்தாப்?
 எதற்காக நீ வழக்கிறாப்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாப்?
 அதை நீ கீழ்ப்பதங்கு.
 எதை நீ படைத்திருக்கின்றாப்,
 அது வீணாவதங்கு.
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ,
 அது ஒன்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது ஒன்று உள்ளுடையதோ, அது
 நாளை மற்றிருந்துவருடையதாகிறது.

மற்றிருந்தான் அது
 வெளிராகுவருடையதாகும்.
 இந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.
 “தூவே உலக நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமாகும்”

